

Arrest

nr. 320 686 van 24 januari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DHONDT
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. BOUJDAINI, die loco advocaat B. DHONDT verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te hebben, van Pathaanse origine en soennitisch moslim te zijn. U bent geboren in 2003 te Dawlatkhel, gelegen in het district Haska Mena / Deh Bala van de provincie Nangarhar waar u enige tijd als kind woonde alvorens u samen met uw gezin naar Pakistan verhuisde. In 2016 bent u op dertienjarige leeftijd samen met uw gezin teruggekeerd naar uw geboortedorp in Afghanistan.

Bij terugkeer in Afghanistan herstelde u een achtergelaten brom/motorfiets. Uw neef Y.(...) nam deze over van u en beloofde u hiervoor 20.000 'Kalder' te betalen. Hij liet echter na het geld terug te betalen en u ging verhaal halen. Vervolgens werd u telefonisch bedreigd, eerst door onbekenden, later door leden van Daesh die u duidelijk maakten dat u Y.(...) met rust diende te laten. U bleef evenwel aandringen. Wanneer Y.(...), die

zelf ook behoorde tot een groepering van Daesh, werd gearresteerd door de Afghaanse overheid, beschuldigde men u ervan hier de hand in te hebben en was uw leven in gevaar.

In het voorjaar van 2019 hebt u Afghanistan definitief verlaten. Via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije waar uw vingerafdrukken werden genomen, Servië, Hongarije, Oostenrijk waar eveneens uw vingerafdrukken werden genomen en Duitsland kwam u naar België.

Op 29 januari 2021 hebt u een verzoek om internationale bescherming ingediend. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door Daesh.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw originele taskara, de POR-kaart van uw vader, een origineel document betreffende uw onderwijs in Pakistan en de originele briefomslag waarmee deze documenten naar u werden opgestuurd voor. Op 14 februari 2021 maakte uw voogd per email opmerkingen betreffende het persoonlijk onderhoud over. Alsook stuurde u via uw advocaat op 6 juni 2023 verschillende documenten door met betrekking tot uw integratie in België, met name werkgeversattesten en loonfiches, schooldocumenten, drie getuigenverslagen en foto's. Uw advocaat bemerkt daarbij dat hij, gelet op uw integratie in België, uw gemengde vriendengroep, uw open geest en uw vriendschappelijk contact met een transseksueel ervan overtuigd is dat u ten opzichte van de taliban gepercipieerd zult worden als verwesterd.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u op het moment van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS een nietbegeleide minderjarige was. Om die reden was het Commissariaat-generaal van oordeel dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Tijdens de procedure in het kader van uw verzoek om internationale bescherming werd u meerderjarig. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.

Er dient echter te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan

internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (Notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 18 januari 2021, CGVS, p. 2-3) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van nood aan bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden

In casu dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u in 2016 samen met uw familie naar uw geboortedorp Dawlatkhel in het district Deh Bala van de provincie Nangarhar in Afghanistan bent teruggekeerd nadat u quasi uw hele leven in Pakistan hebt verbleven (CGVS, p. 4).

Vooreerst dienden bij de door u neergelegde taskara, het enige document dat uw verblijf in Dawlatkhel moet staven, de nodige vraagtekens te worden geplaatst. U legde een originele taksara met nummer 36156450 voor uitgegeven op 06/06/139?, waarbij wordt aangegeven dat u in 1396 (2016/2017) dertien jaar oud was. Zelf verklaarde u hierover ook dat u de taskara in 2016 of 2017 hebt aangevraagd en gekregen (CGVS, p. 10). Echter, opvallend is dat uw taskara in twee verschillende kleuren is in- en/of aangevuld en u op de foto die aan deze taskara is bevestigd u het uiterlijk van een volwassen man inclusief baardgroei heeft. Het is weinig ernstig dat degene die u deze taskara heeft uitgereikt in 2017 (=1396) u op dat moment als een kind van dertien jaar oud zou hebben beschouwd. Deze conclusie tast niet enkel de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen op ernstige wijze aan, maar maakt ook dat er weinig geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van uw taskara. Bovendien kan hier nog aan toegevoegd worden dat uit beschikbare informatie blijkt dat de waarde van Afghaanse documenten omwille van fraude en corruptie uiterst gering is.

Ook dient te worden opgemerkt dat er vraagtekens worden geplaatst bij uw beweringen over de omstandigheden waarin jullie zijn teruggekeerd naar Afghanistan, vanuit Pakistan. Immers verklaarde u hierover dat jullie PoRkaarten (Proof of Registration van Afghaanse vluchtelingen in Pakistan) niet meer werden verlengd in 2015 (CGVS, p. 15) alsook dat de laatste keer dat deze werden verlengd, in 2010, zo'n vijf jaar eerder moet zijn geweest (CGVS, p. 16). Daarentegen blijkt uit beschikbare informatie dat er zowel in 2010 als in 2014 een verlenging was waarbij de kaarten die in 2014 verlengd werden met een geldigheidsdatum tot 31 december 2015, dus zoals deze op de kopie van de PoR-kaart van uw vader die u hebt voorgelegd (CGVS, p. 14), in gebruik bleven tot de meest recente vernieuwing in 2021. Alle kaarthouders werden geregistreerd en zelfs verloren of gestolen kaarten konden worden vervangen. Aldus is het geenszins overtuigend dat jullie kaarten niet meer verlengd werden en jullie daardoor dienden terug te keren naar Afghanistan (CGVS, p. 15). Ook al was u minderjarig op dat moment, verwacht mag worden dat u, gezien de hele grote impact op het volledige gezin, u uw ouders hierover zou hebben horen praten maar dat

u zich ook nadien hierover zou hebben geïnformeerd, zeker eens u de kaart bijvoorbeeld toegestuurd kreeg ter staving van uw verzoek om internationale bescherming. Uw verklaring dat uw vader alles regelde en u hem niet ondervroeg kan evenmin zomaar worden gevolgd (CGVS, p. 17). Zo geeft u namelijk wel mee dat uw vader per gezinslid recht zou hebben gehad op een vergoeding van 200 dollar van UNHCR mocht hij jullie terugkeer hebben geregistreerd, doch dat hij dit links liet liggen omdat het veel te warm was om met zijn kinderen in een lange rij te staan wachten (CGVS, p. 15). Zo komt inderdaad uit informatie afkomstig van UNHCR Pakistan naar voor dat uw vaders PoR-kaart nog werd verlengd op 30 april 2014 en dat noch hij noch een van zijn gezinsleden naar Afghanistan zijn weergekeerd voor datum 12/08/2021. Het is opmerkelijk dat u in tegenstelling tot het terugkeerbedrag van UNHCR de legale verlenging van de Por-kaarten foutief weet weer te geven, wat uw kennis betreffende de terugkeerprocedure via UNHCR een ingestudeerd karakter geeft.

Dat er weinig geloof kan worden gehecht aan uw beweerde terugkeer vanuit Pakistan naar Dawlatkhel blijkt overigens ook uit de door u geschetste leefomstandigheden bij terugkeer. Zo haalt u aan dat jullie na al die jaren in Pakistan bij terugkeer naar Afghanistan nog over een woning en landbouwgronden, die tot dan door een landbouwer werd bewoond en bewerkt, beschikten die door jullie bij terugkeer zonder meer opnieuw konden worden ingenomen (CGVS, p. 7) waarna uw vader enkele boerderijdieren aanschafte en als landbouwer de reeds gezaaide gewassen op het veld, zijnde tarwe en rijst, bewerkte (CGVS, p. 7). Het is echter opmerkelijk dat u er helemaal geen idee van heeft hoeveel personen exact jullie huis hadden bevolkt, hoeveel kinderen de landbouwer had en naar waar die landbouwer verhuisd was na jullie terugkeer (CGVS, p. 19). Het is weinig aannemelijk dat u enkel zijn naam, Khaleq, zou hebben gehoord, maar geen enkele andere informatie omtrent deze persoon. Dat deze landbouwer op de koop toe, na het afstaan van een woning en gronden die hij jaren bewoonde en bewerkte ook nog eens onderdelen van een bromfiets zou achterlaten, is evenzeer weinig plausibel (CGVS, p. 19).

Frappant is ook dat u aangaf dat u uw vader hielp op het veld (CGVS, p. 7) doch dat uw kennis over de landbouw bijzonder summier is. Zo wist u niet wanneer de rijst, die op het moment van jullie terugkomst reeds 30 cm hoog stond, geoogst diende te worden (CGVS, p. 8) en behalve dat hij water bijgaf, wist u evenmin wat uw vader precies deed op de rijstvelden noch wist u hoe rijst geoogst werd (CGVS, p. 8). Voorts kon u evenmin aangeven wanneer uw vader het daaropvolgende jaar de tarwe inzaaide (CGVS, p. 8) noch of maïs dan wel ajuinen eerst gezaaid/gepland werden (CGVS, p. 9) en van ajuinen dacht u dat deze in de winter geoogst werden (CGVS, p. 9) terwijl deze reeds in september worden geoogst overeenkomstig beschikbare informatie. U kunt zich zelfs niet meer herinneren of uw vader het jaar daarop, en aldus voor de eerste maal vanaf de zaai of aanplant, zelf ook rijst cultiveerde. Voorgaande vaststellingen doen ernstig de wenkbrauwen fronsen. Niettegenstaande u in de periode 2016-2019 nog minderjarig was, kan worden opgeworpen dat u minstens 13 jaar oud en waarschijnlijk reeds vijftien jaar oud was (het leeftijdsonderzoek stelde dat u op 14 oktober 2019 ongeveer al 18,5 jaar oud was waarbij een mogelijke deviatie van twee jaar werd in acht genomen). Dat u aldus als zoon van een landbouwer die zijn vader hielp vervolgens niet in staat was ook maar enige correcte basisinformatie over landbouw wist mee te delen, is weinig aannemelijk. Te meer het hier over basisfeiten gaan die ook op u een grote weerslag had, gezien u diende mee te helpen en u in Pakistan toch tot de achtste graad naar school bent gegaan (CGVS, p. 9).

Voorts ging u in Pakistan tot het achtste leerjaar of graad naar school en gaf u aan ook in Afghanistan op zoek te zijn geweest naar een school, meer bepaald naar de middelbare school van Haska Mina doch hebt u uzelf niet ingeschreven omdat er op dat moment geen inschrijvingsmoment was (CGVS, p. 9-10). Hierover verder bevraagd gaf u aan dat er geen inschrijvingsmoment was en dat men zich aan het begin van het schooljaar moest inschrijven (CGVS, p. 10). Wanneer de scholen begonnen, wist u echter niet hetgeen op zich al merkwaardig is aangezien u beweert dat u zich ging informeren, en u toch enkele jaren van 2016 tot 2019 in Afghanistan woonde. Ook verklaarde u tevens algemeen dat de scholen in de winterperiode gesloten bleven (CGVS, p. 10), wat klemmt met de informatie in het administratief dossier die stelt dat 75% van de scholen in de provincie Nangarhar de zomerkalender volgen en aldus gesloten zijn in het heetste zomermaanden.

Ook kunnen er bedenkingen gemaakt worden over uw kennis van de veiligheidssituatie in Deh Bala op het moment van uw terugkeer in 2016 tot aan uw vertrek in 2019. U verklaarde hierover dat de situatie slecht was, dat de overheid en Daesh strijd leverden en dat u daar geen taliban zag (CGVS, p. 10). Wederom mag dit verwondering heten. Immers was Deh Bala inderdaad deels onder controle van Daesh, doch uit beschikbare informatie over de veiligheidssituatie in Deh Bala in 2016 blijkt dat naast Daesh ook de taliban een grote aanwezigheid hadden waarbij onder meer in februari 2016 de schaduwgouverneur om het leven werd gebracht en in april 2016 de tweede commandant van het district werd gearresteerd. Voor wat betreft de veiligheidssituatie kon u, uitgezonderd de aanval op het politiekantoor, evenmin concrete voorbeelden aanreiken van incidenten die plaatsvonden in de periode dat u er verbleef. U sprak over onthoofdingen en aanslagen op groepen mensen maar nergens kon u deze incidenten concretiseren (CGVS, p. 11-12). Ook gevraagd naar bepaalde geïsoleerde groepen, en vervolgens nader geconcretiseerd naar enerzijds

landbouwers die papaver teelden en anderzijds leerkrachten, gaf u te kennen dat deze niet werden gevisieerd door Daesh. Nochtans blijkt uit beschikbare informatie dat in april 2017 acht boeren werden meegenomen door Daesh op beschuldiging van papaverteelt en dat in maart 2017 twaalf leerkrachten werden ontvoerd. Dat u, als zoon van een landbouwer én iemand die graag wou studeren, hier geen enkele informatie over heeft, is niet plausibel. Verwacht mag worden dat zo'n grote en niet-alledaagse incidenten snel de ronde doen. Ook kon u slechts één naam geven van een Daesh-commandant, zijnde Spargay (CGVS, p. 10) waarover u verder niet meer wist te vertellen dan dat hij bekend en betrokken was in zowat alle gevechten (CGVS, p. 11). Echter voor zover er informatie kon worden teruggevonden over een Daesh-commandant genaamd Spargay in de provincie Nangarhar, gaat deze informatie over een voormalige talib die zich bij Daesh aansloot en die afkomstig was uit Bati Kot en in juni 2015 om het leven kwam bij een drone-aanval, aldus nog vooraleer u terugkeerde naar Afghanistan. De namen van Qari Esrar, mullah Hasghar, Wali Gul, Sharafat Shafiq, sultan Aziz Azam dewelke u tijdens uw persoonlijk onderhoud voor de voeten kreeg geworpen, zeiden u dan weer in het geheel niets (CGVS, p. 13). Nochtans blijkt uit beschikbare informatie dat Qari Esrar en mullah Hasghar prominente ISers waren die in Haska Mina omkwamen in mei 2018 en dat Wali Gul het voormalige districtshoofd van Haska Mina was waarbij er tijdens diens begrafenis in december 2017 een zelfmoordaanslag werd uitgevoerd door Daesh met achttien doden tot gevolg. Sharafat Shafiq was dan weer een woordvoerder van Daesh die tevens een belangrijke rol speelde inzake de rekrutering en propaganda voor Daesh en die in november 2018 in Haska Mina om het leven kwam. Sultan Aziz Azam was eveneens een woordvoerder van Daesh die een maand later, in december 2018, om het leven werd gebracht. Er wordt niet van u verwacht dat u tot in alle details kan vertellen over alle veiligheidsincidenten die plaatsvonden in Deh Bala in de periode 2016-2019, te meer daar u op dat moment nog minderjarig was. Doch van iemand die beweert gedurende drie jaar, van zijn vijftiende tot zijn achttiende - minstens van zijn dertiende tot zijn zestiende -, in het district gewoond te hebben, kan wel verwacht worden dat hij enerzijds op een doorleefde en gedetailleerde manier kan vertellen over enkele concrete incidenten die er hebben plaatsvonden, zeker gezien de grote impact op de samenleving aldaar, alsook dat hij anderzijds enkele namen herkent van de meeste prominente Daesh-leden die er actief waren, te meer u uw eigen asielrelaas en vrees bij terugkeer aan deze groepering koppelt.

Het CGVS betwist tot slot niet dat u over enige geografische kennis van het district Deh Bala beschikt doch in deze kan worden opgeworpen dat uw kennis dermate fragmentarisch is dat het wederom de nodige vragen oproept en meer bepaald over het ingestudeerde karakter ervan. Zo kon u op de vraag naar de omliggende dorpen van Dawlatkhel weliswaar een vijftal dorpen opsommen (CGVS, p. 5) - waarvan er twee, namelijk Jow Dara en Shar Morkaj, op de beschikbare kaarten werden teruggevonden -, kon u het dorp Kotwal duiden waarover u verklaarde dat in Kotwal de bazaar van het district is gelegen en dat dit dorp zo'n 15 minuten te voet van uw dorp gelegen is zonder dat er andere dorpen tussen gelegen zijn (CGVS, p. 6). Alsook haalde u weifelend Shpola aan en herkende u de namen Tangi, Papin en Rood Khani (CGVS, p. 12-13). Echter, op basis van de beschikbare kaarten blijkt dat tussen Jow Dara en Kotwal behalve Shar Mokhe ook nog de dorpen Dahi Bala en Kateyan te situeren zijn. Het dorp Rawogi Kalay deed slechts vaag een belletje rinkelen (CGVS, p. 6) en de naam van het dorp Shaikhan zei u in het geheel niets (CGVS, p. 6) terwijl dit overeenkomstig de beschikbare kaarten eveneens in dezelfde westelijke regio van het district ligt. Papin en Rood Khani zou dan weer veraf liggen zonder dat u kon inschatten hoever (CGVS, p. 13) en over Tangi zegt u dat u hiervoor de bazaar van Kotwal zou moeten doorkruisen (CGVS, p. 13-14) terwijl overeenkomstig te beschikbare kaarten blijkt dat Tangi iets ten oosten van Jow Dara ligt en ruim ten zuiden van Kotwal. Aangezien Jow Dara volgens u een omliggend dorp van Dawlatkhel is, mag het verbazen dat u Tangi voorbij Kotwal situeert. In zijn geheel mag het verwondering heten dat u enerzijds wel in staat was enkele dorpen aan te duiden die in de omgeving van uw geboortedorp liggen doch anderzijds andere dorpen die in dezelfde regio liggen niet weet te benoemen, verkeerd lokaliseert of aangaf zelfs maar vaag herkende zonder deze te kunnen duiden.

Op basis van het geheel van bovenstaande bevindingen inzake de omstandigheden van uw terugkeer, uw leefomstandigheden in Afghanistan, uw gebrekkige kennis over de veiligheidssituatie in de regio en uw fragmentarische kennis over de geografie in het district, dient geconcludeerd dat u er niet in bent geslaagd te overtuigen dat u daadwerkelijk in 2016 vanuit Pakistan bent teruggekeerd naar Dawlatkhel en aldaar hebt gewoond tot uw vertrek in 2019.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 18 januari 2021 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of beweerde regio van herkomst in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U verklaart uw gebrekkige kennis aan de onveilige situatie in Afghanistan (CGVS, p. 17). Zoals hierboven verduidelijkt, kan uw ongeloofwaardige herkomst niet louter toegeschreven worden aan de onveilige situatie in Afghanistan.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Hieruit volgt logischerwijze dat er evenmin geloof kan worden gehecht aan de door voorgehouden problemen met Daesh die u in die periode zou hebben gekend.

Hier kan ten overvloede nog aan worden toegevoegd dat het ongeloofwaardige karakter van de problemen die u met Daesh kende, wordt verder onderbouwd doordat u er niet in slaagde een coherent en aannemelijk relaas te schetsen inzake de problemen die u kende en die tot uw vertrek hebben geleid.

Zo verklaarde u namelijk dat u een motorfiets verkocht aan uw neef Y.(...) die u hiervoor twintig dagen later zou betalen. Wanneer het zover was, stelde hij de betaling telkenmale uit tot hij op een dag beweerde dat hij reeds betaald had. Vervolgens ging u verhaal halen bij zijn moeder, uw maternale tante, en daar kreeg u opnieuw discussie. Vervolgens liet hij u weten dat u niet meer naar het verschuldigde bedrag mocht vragen en kwam het tot een handgemeen tussen jullie beiden. Vervolgens kreeg uw vader tot tweemaal toe telefoon van onbekenden waarbij u hen de tweede maal zelf aan de lijn kreeg en deze onbekenden u bedreigden en zeiden uw neef Y.(...) niet meer lastig te vallen. De daaropvolgende dag kwam u Y.(...) tegen en sprak hem aan over de telefoontjes hetgeen hij ontkende, doch op dat moment had u reeds vernomen dat hij voor Daesh werkte. Wat later zag u hem opnieuw en deelde hem mee dat u uw geld vroeg of later wel zou krijgen waarna uw vader opnieuw telefonisch werd gecontacteerd waarbij men zich ditmaal wel voorstelde als leden van Daesh en u ditmaal bedreigden indien u Y.(...) niet met rust zou laten. Uw vader en moeder waren echter kwaad en gingen verhaal halen bij uw maternale tante. Zelf kwam u Y.(...) opnieuw tegen en wederom kregen jullie een handgemeen. Omstaanders die jullie uiteen haalden zeiden u het te laten rusten omdat Y.(...) misschien wel bij Daesh was aangesloten. U gaf aan niet te zullen ophouden. Wanneer het huis van Y.(...) later echter werd aangevallen en hij werd gearresteerd, begon men u te verwijten hierin hand in te hebben. Gezien hun banden met Daesh riskeerde u problemen en wezen uw familieleden en uw omgeving u erop dat het beter was te vluchten (CGVS, p. 18-19).

In deze is het op zich al merkwaardig dat Daesh-leden zich zouden bezighouden met een discussie over een oude motorfiets die een van hun aanhangers zou hebben met zijn neef. En zelf indien uw neef nog iemand van Daesh bereid zou hebben gevonden om enkele telefoontjes te plegen, dan is het des te frappanter dat u

dermate doortastend bleef optreden tegen uw neef voor wat in feite een achtergelaten en niet-gebruikte motorfiets was waarin u zelf minimaal had geïnvesteerd (CGVS, p. 20) terwijl u op dat moment op de hoogte was dat uw neef aangesloten was of minstens banden had met Daesh en u ook werkelijk door Daesh telefonisch werd bedreigd. Met deze bedenking geconfronteerd, gaf u slechts aan dat u zichzelf op dat moment ook afvroeg waarom Daesh zich zou moeien met problemen tussen Y.(...) en zijn neef (CGVS, p. 19). Vervolgens geconfronteerd met de bedenking dat u door uw houding risico's nam, haalde u aan dat u vond dat u in uw recht was alsook haalde u plotsklaps aan dat u nog niet zeker wist of Y.(...) daadwerkelijk bij Daesh zat (CGVS, p. 20) en dat u ermee ophield na de bedreiging (CGVS, p. 20). Deze vergoelijking voor uw risicovolle gedrag kan echter maar moeilijk overtuigen. Uw verklaringen zijn in het geheel niet coherent te noemen daar u eerder naar voor bracht dat u reeds na de eerste twee telefoontjes doorhad dat hij banden had met Daesh (CGVS, p. 18) en ook hierna nog met hem een handgemeen had (CGVS, p. 18). Bovendien, gegeven dat uw problemen met Y.(...) zich situeren voor uw vertrek uit Afghanistan in 2019 terwijl u reeds van 2016 terug in Deh Bala zou zijn geweest, alsook dat Y.(...) uw maternale neef was waarbij er contact was tussen jullie families en zijn hele gezin pro-Daesh was (CGVS, p. 20), dat Y.(...) reeds voor jullie terugkomst in 2016 al aangesloten was bij Daesh (CGVS, p. 20), hij verantwoordelijk was voor de rekrutering (CGVS, p. 19) en hijzelf in die tijd een preek hield vooraan in de moskee (CGV, p. 19), valt in het geheel niet in te zien hoe zijn band met Daesh voor u niet duidelijk zou zijn geweest. In het licht van de gruweldaden die u – zij het weinig concreet – schetste over Daesh (CGVS, p. 11), valt bijgevolg niet in te zien dat u uw eigen veiligheid op die manier in gevaar bracht voor een oude motorfiets. Uw houding in Afghanistan ten opzichte van uw neef Y.(...) en de bedreigingen door Daesh klemmen ten zeerste met uw huidige voorgehouden vrees bij terugkeer en ondergraven eens te meer de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Hoewel dient te worden herhaald dat u geen duidelijk zicht wenst te bieden op uw precieze herkomst, kan wat de veiligheidssituatie in Afghanistan betreft het volgende worden opgemerkt:

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de

intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid

Karzai luchthaven, twee sjjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak *M.S.S.* en in de zaak *Sufi en Elmi* (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die

schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsvername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsvername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsvername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en

disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de Taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Wat betreft uw beweringen zeker tot 2016 in Pakistan te hebben gewoond en de vaststelling van het CGVS dat er getwijfeld wordt aan de door u beweerde herkomst de jaren voor uw komst naar België dient te worden opgemerkt dat het loutere gegeven dat u enige tijd in Pakistan zou hebben verbleven niet voldoende is om een nood aan internationale bescherming vast te stellen in uw hoofd. Er moet worden gesteld dat de nood aan internationale bescherming moet worden beoordeeld ten opzichte van het land van nationaliteit, in casu Afghanistan.

Uit het rapport **EUAA: Pakistan – situation of Afghan refugees** van mei 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/pakistan-situation-afghan-refugees>) blijkt dat etnische Pashtouns aan de beide kanten van de grens tussen Afghanistan en Pakistan wonen. Zij delen niet alleen familiebanden, maar er is ook sprake van een gemeenschappelijke geschiedenis en cultuur. De Taliban, die sinds augustus 2021 de macht hebben overgenomen in Afghanistan, heeft voornamelijk Pashtouns onder zijn leden. Zij nemen daarbij de belangrijkste posities in de de facto regering. Daarnaast blijkt uit de informatie dat er traditioneel veel gereisd wordt tussen Afghanistan en Pakistan, onder andere omwille van handel, familie die aan beide kanten van de grens woont, onderwijs, werk en medische behandeling.

Uit de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 (<https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) blijkt eveneens dat de behandeling van personen die geboren zijn of lang verbleven hebben in Pakistan, in het algemeen geen vervolging uitmaakt. Het is slechts **in uitzonderlijke gevallen**, die in casu niet worden aangetoond, dat men omwille van een verblijf in Pakistan een nood aan internationale bescherming kan aantonen. Zo woonde u in Pakistan steeds in Peshawar waar zoals je zelf verklaart heel wat Afghanen wonen (CGVS, p. 14). In uw klas zaten tevens een vijftal Afghanen, afkomstig uit de provincies Kot, en Laghman of Baghlan. Amanullah was uw beste Afghaanse vriend en woonde ook dichtbij uw huis (CGVS, p. 16, 17).

Er kan bijgevolg niet worden ingezien waarom u zich, gelet op alle bovenstaande elementen, niet zou kunnen vestigen in Afghanistan.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

[PLib/2022_08 EUAA COI Report Key socio economic indicators in Afghanistan and in Kabul city.pdf](#)
kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

U haalt in uw geval geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen.

Bij aanvullende email legt uw advocaat nog enkele stukken neer, die volgens hem aantonen dat u de Westerse gebruiken en gewoontes eigen hebt gemaakt en ten opzichte van de taliban gepercipieerd zult worden als verwesterd. Doch de door hem neergelegde documenten en verklaring zijn niet van die aard is om op afdoende wijze een toegeschreven verwestering aannemelijk maken. Uit de verschillende getuigenissen, foto's, schooldocumenten en arbeidsdocumenten die werden doorgestuurd komt naar voor dat u sociaal, aangenaam, rustig, leergierig, open minded en een harde werker bent en u, zoals uw voormalige kleerkracht neerschrijft, toentertijd bereid was zich te integreren en zich de gewoonten en normen van onze maatschappij eigen te maken. Op basis van deze karaktereigenschappen die allerminst enkel in het Westen voorkomen maken u noch uw advocaat aannemelijk dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u in die zin een risico loopt om vervolgd te worden. Immers wordt in de aangebrachte informatie nergens in concreto aangeduid dat er in uw hoofde sprake zou zijn van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen die aanleiding kunnen geven tot een toegeschreven verwestering, noch door uw advocaat, noch door u, noch door de personen die een getuigenis aflegden. Het loutere feit dat u een gemengde vriendengroep hebt en alhier kennis heeft gemaakt met het leven in een vrije samenleving (in vergelijking met Afghanistan) en de hiermee gepaard gaande rechten en plichten, en u zo bijvoorbeeld in contact bent

gekomen met transpersonen, volstaat - in tegenstelling tot hetgeen uw advocaat zonder meer tracht voor te houden - evenmin om aan te nemen dat u de hieraan verbonden waarden en normen van deze Westerse, vrije samenleving heeft geïnternaliseerd dermate dat er in haar hoofde sprake is van voormelde kenmerken of gedragingen waarvan niet kan worden verwacht dat u deze zou opgeven of verbergen. Het is bovendien een wel heel opmerkelijke aanname van uw advocaat dat u, omwille van een contact met een transpersoon enkele jaren geleden, door de taliban bij terugkeer als verwesterd zult worden gepercipieerd. Bovendien laat uw advocaat volledig na deze stelling te concretiseren.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het CGVS is er zich van bewust dat uw persoonlijk onderhoud op 18 januari 2021 plaatsvond, voordat de taliban in augustus 2021 de macht overgenomen heeft, en erkent dat er met de machtsvername een nieuwe situatie in uw land van herkomst is ontstaan. Er moet worden benadrukt dat, indien de machtsgreep van de taliban tot gevolg heeft dat uw **individuele situatie** dermate gewijzigd is dat u hierdoor een nood aan internationale bescherming heeft, er redelijkerwijze van u kan verwacht worden dat u zelf zo spoedig mogelijk de relevante elementen ter staving hiervan zou overmaken aan het CGVS (zie art. 48/6, § 1 Vw. en art. 17, § 3 KB CGVS). Er moet echter worden vastgesteld dat u sinds de machtsvername geen enkel concreet element heeft meegedeeld. Het CGVS heeft tevens onderzocht of er, na onderzoek van de nieuwe situatie in Afghanistan en op basis van het geheel van de elementen en de vaststellingen in uw dossier, indicaties zijn van elementen die een impact zouden hebben op uw persoonlijke situatie, maar kwam tot de vaststelling dat er geen zulke indicaties in uw hoofde aanwezig zijn. Mocht dit toch het geval zijn geweest en zouden er dergelijke indicatie zijn geweest, dan zou een nieuw persoonlijk onderhoud georganiseerd zijn. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt echter dat het CGVS een duidelijk zicht heeft op alle relevante aspecten in het licht van de machtsvername en uw persoonlijke situatie en profiel en dat er geen indicaties zijn dat **in uw geval** een bijkomend persoonlijk onderhoud noodzakelijk moet worden geacht.

De informatie waarop het CGVS zich baseerde is aan het administratief dossier toegevoegd.

De documenten die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming voorlegde, kunnen voorgaande beoordeling niet wijzigen. De taskara werd eerder reeds besproken. De PoR-kaart van uw vader betreft een kopie, weliswaar geplastificeerd, doch deze kan hoogstens aantonen dat u vader werd geregistreerd in Pakistan, hetgeen ook blijkt uit de opgevraagd informatie van UNHCR Pakistan en dat niet wordt betwist. Het schooldocument van GHS Landi Arbab in Peshawar (Pakistan) d.d. 31 maart 2015 toont aan dat u er zou hebben schoolgelopen. Deze documenten hebben echter geen invloed op uw ongeloofwaardig bevonden asielrelaas. De opmerkingen die u na het persoonlijk onderhoud via uw toenmalige voogd hebt overgemaakt werden in overweging genomen bij de beoordeling van uw persoonlijk onderhoud. Het betreffen echter een zevental post-hoc correcties en aanpassingen van gegeven antwoorden dewelke inhoudelijk verder geen invloed hebben op bovenstaande argumentering.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 tot en met 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van “artikel 18 van het Handvest van Grondrechten en het gelijkheidsbeginsel”, van de artikelen 2 en 3 juncto 13 EVRM, van artikel 10 van Richtlijn 2013/32/EU (hierna: de Procedurerichtlijn), van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Op 20 december 2024 maakt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over met hierbij gevoegd de volgende stukken:

- “1. Briefwisseling met Buitenlandse Zaken, standpunt Buitenlandse Zaken over hervatting afgifte paspoorten door de Afghaanse ambassade, attest van de Afghaanse Ambassade en briefwisseling met de DVZ;*
2. Asylos, Afghanistan: Situation of Hazaras and Westernised Returnees with Social Media Activities Asylos, November 2023;
3. Medisch attest Pakistan broer verzoeker S.(...) A.(...) R.(...);
4. Medisch attest Pakistan zus verzoeker – niet vertaald, met vermelding locatie;
5. Medisch attest Pakistan moeder verzoeker – niet vertaald, met vermelding locatie;
6. Rekeningen elektriciteit Pakistan dd. 26 mei 2022 en 22 juni 2023;
7. Rekeningen gas Pakistan dd. april 2023 en mei 2023;
8. Omslag met vermelding adres Pakistan familie verzoeker met verzending tweede deel documenten uit Pakistan;
9. Kopie studentenkaart Pakistan broer verzoeker S.(...) A.(...) R.(...);
10. Kopie Proof Of Registration-kaart Pakistan broer verzoeker S.(...) S.(...);
11. Kopie studentenkaart Pakistan broer verzoeker S.(...) S.(...);
12. Kopie Proof Of Registration-kaart Pakistan broer verzoeker S.(...) A.(...) R.(...);
13. Verklaring huiswerkbegeleider C.(...);
14. Verklaring vriend A.(...);
15. Verklaring huiswerkbegeleider L.(...);
16. Verklaring huiswerkbegeleider G.(...);
17. Verklaring sociaal begeleider B.(...);
18. Verklaring individueel begeleider E.(...);
19. Verklaring begeleider K.(...);
20. Verklaring trajectbegeleider L.(...);
21. Verklaring kennis D.(...);
22. Verklaring huiswerkbegeleider Y.(...);
23. Attest verblijf CIBA 30 oktober 2023 tot 16 februari 2024;
24. Idem 12 november 2024 tot 28 februari 2025;
25. Tussentijdse verslagen CIBA;
26. Uitgebreid verslag CIBA 23 februari 2024;
27. Inschrijvingsformulieren met bevestiging inschrijving Nederlandse lessen schooljaar 2023-2024;
28. Afsprakennota als vrijwillige begeleider kinderopvang;
29. Overeenkomst voor beroepsopleiding VDAB;
30. Mail met bijkomende info opleiding VDAB;
31. Medische attesten verzoeker dd. 5 september 2022, 28 februari 2023, 14 maart 2023 en 19 juli 2023”.

De verwerende partij maakt op 13 december 2024 overeenkomstig voormeld artikel een aanvullende nota over waarin een evaluatie van de actuele situatie in Afghanistan wordt gemaakt. Zij verwijst via consulteerbare weblinks naar:

- EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022;
- EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2022;
- EUAA “Afghanistan: Security Situation” van augustus 2022;
- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;
- EUAA “Afghanistan - Country Focus” van december 2023;
- EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van mei 2024;
- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;
- EASO Country of Origin Information Report “Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;
- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022;
- UNAMA “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023;
- COI Focus “Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban” van 14 december 2023;
- EUAA COI Query “Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van februari 2024
- EUAA “Afghanistan - Country Focus” van november 2024.

2.2. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.*

Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

2.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Consistentie, voldoende detaillering alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.1. Verzoeker haalt in zijn verzoekschrift, aanvullende nota's en ter terechtzitting een vrees aan voor de taliban als terugkeerder uit Europa wegens zijn verblijf in Europa. Verzoeker vreest bij een terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van een toegeschreven/gepercipieerde verwestering.

3.2. De Raad stelt vooreerst vast dat de bestreden beslissing reeds dateert van 16 juni 2023. In het kader van een volledig en ex nunc onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden, is de Raad verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de verwerende partij rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend, te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C-585/16 *Alheto*, pt. 105-106, 118).

De Raad is daarom van oordeel dat in deze het onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming moet gebeuren in het licht van recente en relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, van de meest recente landeninformatie inzake de huidige situatie in Afghanistan en verzoekers volledige en huidige individuele omstandigheden.

3.3. Vooreerst wijst de Raad erop dat beschermingsverzoeken gebaseerd op een (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland verband kunnen houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

In dit verband wordt het volgende aangestipt, in het licht van relevante rechtspraak van het Hof van Justitie. Het begrip 'politieke overtuiging' houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft over een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3, § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip 'politieke overtuiging' ruim moet worden uitgelegd en elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging aldus wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt. De nadruk wordt aldus gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ 12 januari 2023, C-280/21, *Migracijos departamentas*, pt. 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder het begrip 'politieke overtuiging' vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten, spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet een bepaalde mate van overtuiging heeft of niet fundamenteel of diepgeworteld is, kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens “enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land” (HvJ 21 september 2023, C-151/22, *S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, pt. 36-37 en 46, 49)(eigen onderlijning).

Het begrip 'godsdienst' omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ 5 september 2012, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, pt. 63 en HvJ 4 oktober 2018, C-56/17, *Bahtiyar*

Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite, pt. 78). Het begrip godsdienst, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ 29 mei 2018, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, pt. 44, en HvJ 10 juli 2018, C-25/17, *Tietosuojavaltuutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, pt. 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag “*dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald”* (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, pt. 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormen bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, pt. 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, pt. 80).

Inzake de vervolgingsgrond ‘behoren tot een specifieke sociale groep’ oordeelde het Hof dat een groep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, *X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel*, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, pt. 89). Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot de vervolgingsgrond behoren tot een specifieke sociale groep in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van hen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ 21 september 2023, C-151/22, pt. 34). Krachtens artikel 10, lid 2 van de Kwalificatierichtlijn maakt het daarbij niet uit of de verzoeker in werkelijkheid de godsdienstige, sociale of politieke kenmerken vertoont die aanleiding geven tot de vervolging indien deze kenmerken hem of haar door de actor van vervolging worden toegeschreven.

Het Hof oordeelde ook dat vrouwen, daaronder begrepen minderjarige vrouwen, die als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat zij zich tijdens hun verblijf in een lidstaat daadwerkelijk zijn gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen mannen en vrouwen, al naargelang de omstandigheden in het land van herkomst, kunnen worden geacht te behoren tot een specifieke sociale groep. Deze vereenzelving hoeft niet noodzakelijk uit politieke of religieuze motieven voort te komen opdat er sprake zou zijn van vervolging in de zin van artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn maar kan in voorkomend geval ook worden opgevat als een grond van vervolging die verband houdt met religieuze of politieke overtuigingen (HvJ 11 juni 2024, C-646/21, *K, L tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*, pt. 51-52). Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat ook mannen, daaronder begrepen minderjarige mannen, in die omstandigheden kunnen worden geacht te behoren tot een specifieke sociale groep en dat dergelijke vereenzelving ook voor hen kan worden opgevat als een grond van vervolging op grond van religieuze of politieke overtuigingen.

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ 21 september 2023, C-151/22, pt. 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdienstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ 29 juni 2023, C-756/21, *X tegen International Protection Appeals Tribunal*, pt. 48-50 en 54-55), redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek mutatis mutandis ook is vereist in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

3.4. Verzoekers nood aan internationale bescherming moet worden onderzocht in het licht van actuele en objectieve landeninformatie inzake zijn land van nationaliteit en rekening houdend met zijn individuele omstandigheden. Verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt blijkens de bestreden beslissing niet betwist.

Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "*Afghanistan security situation*", August 2022, p. 29-31 en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 41 ev.).

Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 45-48 en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende

kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘*zina*’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘*hudud*’-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘*qisas*’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘*hudud*’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt.

Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie

(EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht"*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de *"geloofsethiek en denkwijze"* van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan.

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 53-55; *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – *taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afgaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als *"verwesterd"* worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of bureaus omdat ze worden gezien als *"verraders"* of *"ongelovigen"*.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitsluiting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Ook moet verzoekers huidige persoonlijke situatie en individuele omstandigheden in acht worden genomen.

3.5.1. De Dienst Voogdij aanvaardde op 21 november 2019 de door verzoeker opgegeven geboortedatum van 31 oktober 2003 en stelde op basis hiervan een voogd aan wiens voogdijschap eindigde op 31 oktober 2021. Bijgevolg kan thans niet worden betwist dat verzoeker bij aankomst in België in het najaar van 2019 nog minderjarig was.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in 2016 samen met zijn familie naar zijn geboortedorp Dawlatkhel in het district Deh Bala van de provincie Nangarhar in Afghanistan is teruggekeerd nadat hij quasi zijn hele leven in Pakistan heeft verbleven.

Ook blijkt uit de bestreden beslissing “*Zo komt inderdaad uit informatie afkomstig van UNHCR Pakistan naar voor dat uw vaders PoR-kaart nog werd verlengd op 30 april 2014 en dat noch hij noch een van zijn gezinsleden naar Afghanistan zijn weergekeerd voor datum 12/08/2021. Het is opmerkelijk dat u in tegenstelling tot het terugkeerbedrag van UNHCR de legale verlenging van de Por-kaarten foutief weet weer te geven, wat uw kennis betreffende de terugkeerprocedure via UNHCR een ingestudeerd karakter geeft. Dat er weinig geloof kan worden gehecht aan uw beweerde terugkeer vanuit Pakistan naar Dawlatkhel blijkt overigens ook uit de door u geschetste leefomstandigheden bij terugkeer.*”, waarna er na een omstandige motivering geoordeeld wordt dat op basis van het geheel van bevindingen inzake de omstandigheden van zijn terugkeer, zijn leefomstandigheden in Afghanistan, zijn gebrekkige kennis over de veiligheidssituatie in de regio en zijn fragmentarische kennis over de geografie in het district, dient te worden geconcludeerd dat verzoeker er niet in is geslaagd te overtuigen dat hij daadwerkelijk in 2016 vanuit Pakistan is teruggekeerd naar Dawlatkhel en aldaar heeft gewoond tot zijn vertrek in 2019.

De verwerende partij betwist aldus niet dat verzoeker tot 2016 in Pakistan heeft verbleven en is van oordeel dat verzoeker niet kon aantonen dat hij in 2016 vanuit Pakistan is teruggekeerd naar Dawlatkhel en aldaar heeft gewoond tot zijn vertrek in 2019.

Er kan hierbij echter niet worden voorbijgegaan aan het gegeven dat verzoeker geen zicht biedt op zijn verblijfplaatsen voor zijn komst naar België en zijn vertrek uit Afghanistan, zoals duidelijk blijkt uit de bestreden beslissing. De verschillende vaststellingen van de bestreden beslissing dienaangaande worden

door verzoeker niet concreet betwist, doch in het verzoekschrift wordt zonder nadere duiding gesteld dat de vraagtekens die geplaatst worden bij de terugkeer naar Afghanistan begrijpelijk zijn, en wordt erop gewezen dat niet betwist wordt dat verzoekers familie van Nangarhar afkomstig is en dat verzoeker opgegroeid is in Pakistan, daar het grootste deel van zijn leven heeft doorgebracht en dat hij zestien jaar was toen hij vertrok naar Europa. Hieraan wordt toegevoegd dat verzoekers gezin zich momenteel in Pakistan bevindt en wordt ter staving per aanvullende nota van 20 december 2024 medische attesten van zijn zus en moeder neergelegd die weliswaar niet vertaald zijn, maar waarbij de locatie volgens verzoeker duidelijk leesbaar staat aangegeven, alsook gas- en elektriciteitsrekeningen waaruit volgens verzoeker blijkt dat het gezin in Peshawar verblijft. Ook legt verzoeker studentenkaarten en Proof of Registration kaarten neer van zijn broer. Er worden echter geen stukken bijgebracht waaruit duidelijk kan worden afgeleid hoe lang verzoeker zijn regio van herkomst inmiddels heeft verlaten.

Hoewel verzoeker er niet in slaagt zijn verblijfplaatsen aan te tonen de laatste jaren voor zijn vertrek naar Europa kan er niet worden voorbijgegaan aan het feit dat verzoeker alleszins zijn regio van herkomst verliet voor de machtsovername door de Taliban, gelet op zijn verzoek om internationale bescherming op 8 oktober 2019 op minderjarige leeftijd en dat hij sindsdien reeds meer dan vijf jaar deel uitmaakt van de Belgische samenleving.

Met betrekking tot verzoekers verblijf in Pakistan wordt in de bestreden beslissing verwezen naar algemene informatie zijnde EUAA: *“Pakistan – situation of Afghan refugees”* van mei 2022 en de EUAA *“Country Guidance Afghanistan”* van januari 2023 waaromtrent als volgt werd gemotiveerd:

“Wat betreft uw beweringen zeker tot 2016 in Pakistan te hebben gewoond en de vaststelling van het CGVS dat er getwijfeld wordt aan de door u beweerde herkomst de jaren voor uw komst naar België dient te worden opgemerkt dat het loutere gegeven dat u enige tijd in Pakistan zou hebben verbleven niet voldoende is om een nood aan internationale bescherming vast te stellen in uw hoofde. Er moet worden gesteld dat de nood aan internationale bescherming moet worden beoordeeld ten opzichte van het land van nationaliteit, in casu Afghanistan.

Uit het rapport EUAA: Pakistan – situation of Afghan refugees van mei 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/pakistan-situation-afghan-refugees>) blijkt dat etnische Pashtouns aan de beide kanten van de grens tussen Afghanistan en Pakistan wonen. Zij delen niet alleen familiebanden, maar er is ook sprake van een gemeenschappelijke geschiedenis en cultuur. De Taliban, die sinds augustus 2021 de macht hebben overgenomen in Afghanistan, heeft voornamelijk Pashtouns onder zijn leden. Zij nemen daarbij de belangrijkste posities in de de facto regering. Daarnaast blijkt uit de informatie dat er traditioneel veel gereisd wordt tussen Afghanistan en Pakistan, onder andere omwille van handel, familie die aan beide kanten van de grens woont, onderwijs, werk en medische behandeling.

Uit de EUAA Country Guidance van januari 2023 (<https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) blijkt eveneens dat de behandeling van personen die geboren zijn of lang verbleven hebben in Pakistan, in het algemeen geen vervolging uitmaakt. Het is slechts in uitzonderlijke gevallen, die in casu niet worden aangetoond, dat men omwille van een verblijf in Pakistan een nood aan internationale bescherming kan aantonen. Zo woonde u in Pakistan steeds in Peshawar waar zoals je zelf verklaart heel wat Afghanen wonen (CGVS, p. 14). In uw klas zaten tevens een vijftal Afghanen, afkomstig uit de provincies Kot, en Laghman of Baghlan. Amanullah was uw beste Afghaanse vriend en woonde ook dichtbij uw huis (CGVS, p. 16, 17).

Er kan bijgevolg niet worden ingezien waarom u zich, gelet op alle bovenstaande elementen, niet zou kunnen vestigen in Afghanistan.”

De commissaris-generaal laat echter na om afdoende te motiveren omtrent de omstandigheden van verzoekers verblijf in Pakistan.

Het louter verwijzen naar algemene landeninformatie en de concrete motivering inzake verzoeker *“Zo woonde u in Pakistan steeds in Peshawar waar zoals je zelf verklaart heel wat Afghanen wonen (CGVS, p. 14). In uw klas zaten tevens een vijftal Afghanen, afkomstig uit de provincies Kot, en Laghman of Baghlan. Amanullah was uw beste Afghaanse vriend en woonde ook dichtbij uw huis (CGVS, p. 16, 17).”* kan niet volstaan teneinde de gevolgen van het verblijf in Pakistan bij terugkeer naar Afghanistan in hoofde van verzoeker te beoordelen.

In de EUAA *“Country Guidance Afghanistan”* van mei 2024, zoals door verwerende partij bij haar aanvullende nota van 13 december 2024 gevoegd, staat te lezen dat Afghanen, die in Pakistan opgegroeid zijn, doorgaans niet bekend zijn met Afghaanse normen en verwachtingen en een sterk accent kunnen hebben, waardoor ze herkenbaar zijn. De richtlijnen geven aan dat de behandelingen waaraan Afghanen, geboren en

getogen in Pakistan, kunnen worden onderworpen meestal niet kunnen worden gelijkgesteld met vervolging. Dit betekent echter niet dat er in uitzonderlijke gevallen en rekening houdend met bijkomende individuele omstandigheden geen sprake kan zijn van vervolging (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, mei 2024, p. 95).

Tijdens het persoonlijk onderhoud wordt verzoeker weliswaar enkele vragen gesteld omtrent zijn verblijf in Pakistan, maar deze blijven te beperkt. Het gegeven dat werd vastgesteld dat er in verzoekers klas een vijftal Afghanen zaten, afkomstig uit de provincies Kot, en Laghman of Baghlan en één ervan zijn beste Afghaanse vriend was die dichtbij zijn huis woonde, kan hiertoe niet volstaan te meer verzoeker zijn regio van herkomst lang voor de machtsovername verliet en er thans ook nog informatie wordt neergelegd waaruit zou blijken dat verzoekers familie zich in Pakistan bevindt.

In het licht van het voorgaande ontbreekt grondig onderzoek naar in welke mate verzoeker nog effectief vertrouwd is met de Afghaanse gebruiken en met de eventuele impact van deze elementen op een terugkeer naar Afghanistan in het kader van de voormelde actuele landeninformatie en de daarin geschetste risicoprofielen. Het louter bijvoegen van algemene landeninformatie bij een aanvullende nota kan de gebrekkige motivering in de bestreden beslissing omtrent de gevolgen van het verblijf in Pakistan bij terugkeer naar Afghanistan in hoofde van verzoeker, niet herstellen.

Het is in de huidige stand van zaken niet duidelijk of en in welke mate kan worden gesteld dat verzoeker in zijn individuele omstandigheden, gelet op zijn achtergrond, gevormd is naar Afghaanse normen en gebruiken en in staat zal zijn om zich aan te passen aan de huidige in Afghanistan heersende normen en gebruiken zoals vormgegeven door de taliban na de machtsovername. Verzoeker werd onvoldoende bevraagd omtrent de specifieke omstandigheden waarin hij als Afghaanse onderdaan in Pakistan is opgegroeid. Hierbij komt dat verzoeker zijn regio van herkomst – gelet op zijn aankomst in België in 2019 – alleszins verliet vóór de machtsovername door de taliban, waarbij de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin verzoeker mogelijk is opgegroeid, maar door de taliban, de huidige *de facto* overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk werden verstrengd.

De Raad stelt vast dat verzoeker aanvoert ook een risico te lopen bij terugkeer ingevolge zijn verblijf in België en gepercipieerde verwestering en hierbij het volgende stelt *“Verzoeker heeft contact met zijn familie maar die bevindt zich in Pakistan, niet in Afghanistan. Dat is niet het soort contact waardoor verzoeker verbonden blijft met het huidige Afghaanse kader. Verzoeker zijn Nederlands in uitstekend en hij helpt tolken voor andere jongeren in centrum. Verzoeker spreekt niet enkel vlot Nederlands maar ook Engels. In de brief opgesteld door I.(...) die vroeger in het opvangcentrum werkte staat als volgt te lezen: “Al gauw ontfermde S.(...) zich over vele andere minderjarige Afghanen, aangezien hij beste Engels sprak. Hij hielp verschillende collega’s, inclusief mezelf met vertalen en bemiddelen naar andere jongeren toe wanneer dit nodig was. Na enkele maanden mocht hij beginnen in het OKAN, waarna zijn Nederlands zeer snel ontwikkelde. Na enkele maanden sprak hij zeer goed Nederlands en stond hij erop om zich steeds uit te drukken in het Nederlands, zelfs al was hij nog steeds vaardiger in het Engels.” Zoals hierboven reeds aangegeven is goed Engels spreken een teken van verwestering voor sommige Taliban. I.(...) gaat verder en toont aan dat verzoeker altijd erg geïnteresseerd was in de Belgische cultuur, aansluiting zocht, geïsoleerd was van zijn gezin, en door zijn buddy en de mensen in zijn netwerk ook in contact is gekomen met de LGBTI gemeenschap en heeft leren praten over geaardheid, genderidentiteit en genderexpressie, i.e. een gedachtengoed dat haaks staat op het fundamentalistische gedachtengoed van de Taliban. De brief toont ook aan dat verzoeker niet louter geïnformeerd werd over wat gelijkheid betekent, maar erin werd onderwezen en zich zelf wou engageren met dit gedachtengoed: “S(...) begaf zich graag onder mensen: hij was enorm geïnteresseerd in de Belgische cultuur, hij vertelde zeer enthousiast wat hij op school allemaal leerde over de Europese geschiedenis en het Belgisch koningshuis, maar toch bleef de drang naar een lokaal netwerk zinderen. Om onze jongeren destijds wat de kans te geven om zich meer te kunnen integreren, werd er enkele jaren geleden een zeer uitgebreid buddy-project uitgewerkt in Kapellen. S.(...) was hiervoor de geknipte kandidaat: hij had immers geen enkel contact meer met zijn kerngezin uit Afghanistan, dus wilden we hem een soort van alternatief bieden om deel uit te maken van iets waarbij hij zijn Nederlands nog verder kon perfectioneren en kon integreren in onze cultuur. Zo meldde er zich onder andere een transpersoon aan die graag buddy wilde worden van een asielzoeker. Omdat we ons bewust waren van het feit dat er soms nog een bepaalde mate van onwetendheid en stigmatisering uitgaat naar LGBTQI+mensen en transpersonen in het algemeen, leek het ons ook nuttig om ook onze jongeren meer te betrekken in deze thematiek. Indien onze jongeren ooit een verblijfsstatuut zouden krijgen, zouden ze deel uitmaken van ons land waarin er reeds veel soorten van discriminatie aanwezig zijn, inclusief naar deze buitenlandse jongeren. Het was aan ons om diversiteit in al zijn vormen bespreekbaar te maken en hen te leren respect te hebben voor alle mensen, ongeacht geaardheid en afkomst. Dit gold eveneens voor S.(...), die enkele weken later werd voorgesteld aan de desbetreffende buddy. De buddy in kwestie vond het uiteraard belangrijk dat S.(...) op de hoogte was van*

diens transitie. S(...) is hier steeds zeer respectvol mee omgegaan en was voornamelijk blij dat hij eindelijk zijn Nederlands kon oefenen met iemand die geen assistent of leerkracht was. Het was duidelijk dat S(...) het niet gewend was om te spreken over thema's zoals geaardheid, geslacht, transities, enzovoort. Toch belette hem dit niet om zijn buddy te waarderen om zijn overtuigingen en interesses als persoon. S(...) sprak graag over de betekenis van het leven, over menselijke dynamieken. Het kon hem weinig schelen of hij erover sprak met cisgender personen of non-binaire mensen". Dit toont een Westerse ingesteldheid van verzoeker aan. Verzoeker gaat ook wekelijks eten bij een ander Belgisch gezin. N(...) R(...) en K(...) B(...) zijn sinds 2021 buddy van verzoeker. Zij bevestigen hoe gretig verzoeker Nederlands heeft geleerd, en hoe geïnteresseerd hij altijd geweest is in de Belgische cultuur en hoeveel vragen hij daarover stelde. Ze bevestigen dat verzoeker in de horeca gewerkt heeft en bij Katoennatie. Verzoeker kookt ook voor dit Belgische gezin, wat niet strookt met de stereotype rolpatronen, wat van hem verwacht wordt als man. Hij voert diepe en emotionele gesprekken, wat ook op gespannen voet staat met wat van hem verwacht wordt als man. Dit gezin meent dat verzoeker ook de Belgische cultuur ondertussen in zich draagt. Verzoeker is hier ondertussen al vier jaar. Hij heeft school gelopen op het grondgebied, heeft gewerkt op het grondgebied, en heeft een Belgisch netwerk rond zich. De (al dan niet onbewuste) aanpassing aan de westerse cultuur zal het voor verzoeker bijzonder moeilijk maken om te aarden in Taliban-Afghanistan, en daardoor zal de Afghaanse gemeenschap, de Taliban en ISKP zich afvragen of hij niet 'besmet' is geraakt door het verblijf in het westen. Door zijn gebrek aan netwerk in Afghanistan zal er niemand zijn die het voor verzoeker zal kunnen opnemen."

In zijn aanvullende nota van 20 december 2024 brengt verzoeker nog een aantal aanvullende bewijzen van zijn leven in België bij en omschrijft dit als volgt:

"Psychologische problemen

Verzoeker zet zich ondanks psychologische moeilijkheden in om zich persoonlijk te ontwikkelen en positief bij te dragen aan zijn omgeving. Verzoeker heeft een sociaal netwerk uitgebouwd in België waar hij bij terecht kan voor de nodige ondersteuning in zijn traject. Ondersteuning die hij gelet zijn psychologische kwetsbaarheid enorm nodig heeft. Verzoeker verblijft al enige tijd in het CIBA-centrum van het Rode Kruis (Centrum voor Intensieve Begeleiding van Asielzoekers) (stuk 23-24). Zoals te lezen is het centrum "een tijdelijke residentiële begeleidingssetting voor verzoekers om internationale bescherming met psychologische en/of lichte psychiatrische problemen die nood hebben aan een meer intensieve begeleiding." Na een eerste verblijf in het centrum die werd afgerond, werd verzoeker eind oktober 2023 opnieuw aangemeld bij het centrum. Verzoeker zal hier tot zeker eind februari 2025 verblijven. Uit de initiële tussentijdse verslagen blijkt een wisselend succes in het traject van verzoeker. Bij momenten trekt hij zich terug, op andere momenten stelt hij zich open naar anderen toe. Er wordt al een melding gemaakt van een vorm van kwaadheid bij verzoeker die het hem moeilijk maakt zich open te stellen (stuk 25): "Tijdens individuele gesprekken merkten we dat S(...) het niet altijd gemakkelijk vindt om zichzelf open te stellen. Hij worstelt met veel kwaadheid omwille van zijn negatieve advies na vier jaar asielpprocedure." Een uitgebreider verslag op het einde van een eerste verblijf stelt het volgende over verzoekers psychologische problemen (stuk 26): "S(...) werd aangemeld met depressieve klachten. Na 4 jaar procedure kreeg hij een negatieve beslissing. Dit zorgde ervoor dat hij zeer gefrustreerd was. (...) Sinds zijn negatieve beslissing kwam hij eerder opvliegend en als iemand met een kort lontje over. Hij gaf aan op te zijn." "Bij aanvang van zijn traject in CIBA leek S(...) erg gespannen. Dit zagen we ook in zijn eerste gesprekken. Het leek alsof hij steeds op zijn hoede was. (...) De afgelopen jaren heeft hij veel gepraat, zonder dat dit voor oplossingen heeft gezorgd." "Naar het einde van zijn traject, merkten we dat S(...) wat afstand nam van sommige begeleiders. Hij verdeelde het team in goed vs slecht. Ten opzichte van de 'slechte' begeleiding kon hij zich bij momenten dwingend gedragen. Hij lijkt wel inzicht te hebben in zijn gedrag en biedt nadien zijn excuses aan." "Eén van de klachten van S(...) was en is zijn hoofdpijn. Hij heeft soms dagen waarop zijn hoofdpijn zó aanwezig is, dat hij prikkelbaar is en dat het niet lukt op te staan. (...) We stelden in de gesprekken vast dat zijn hoofdpijn vaak gerelateerd was aan stress. (...) "Onder subtitel "Algemene handvaten in het begeleidingstraject" wordt onderlijnd wat de pijnpunten zijn van verzoeker en wat hiervoor oplossingen zouden kunnen zijn. Er wordt gewezen op: - zijn prikkelbaarheid, - het opkroppen van gedachten en gevoelens, - zijn (door stress veroorzaakte, zie eerder) hoofdpijn Zo staat te lezen: "We merkten op dat S(...) opvliegend kon zijn als iets niet kon of mocht. Wanneer we op een duidelijke manier probeerden uitleggen hoe iets in elkaar zat, verdween de opvliegendheid meestal. Open en eerlijke communicatie zijn volgens ons dus een handvat bij S(...). Daarnaast merken we dat uitbarstingen ook vaak het gevolg zijn van het opkroppen van zijn gevoelens en gedachten. Gesprekken met vertrouwenspersonen zijn hierin belangrijk." "(...) heeft S(...) weinig tot geen uitlaatkleppen om zijn stress, gedachten en gevoelens eruit te laten. Het is belangrijk dat S(...) deze uitlaatkleppen wel heeft, om bijvoorbeeld uitbarstingen te voorkomen. Door gevoelens en gedachten op te kroppen kan S(...) zich snel nestelen in zijn boosheid. Op die momenten is het moeilijk om met hem in gesprek te gaan." Bij een terugkomgesprek werd opgemerkt dat verzoeker nog steeds worstelt met enorm veel frustratie: "(...) zag ik een gefrustreerde jongen. Er zit heel veel kwaadheid omtrent zijn procedure bij S(...). (...) Een groot deel van de klachten van S(...) kunnen verklaard worden door de frustratie over het lange wachten, de lange procedure en de jaren in het opvangcentrum." Het verslag eindigt met een advies dat verzoeker verder psychotherapeutisch wordt opgevolgd en met een aanvulling door psychiater, dr. M(...) K(...), die de depressie vaststelt en aangeeft dat

gelet op zijn psychische kwetsbaar langdurige psychotherapeutische opvolging sterk aangewezen is. verzoeker kreeg ook medicatie omwille van zijn slaapproblemen. De CIBA-verslagen wijzen op verschillende factoren die van belang zijn voor een analyse van de risico's die verzoeker loopt bij terugkeer naar Afghanistan. Het is duidelijk dat verzoeker enorm psychologisch worstelt, prikkelbaar en gefrustreerd is, en met veel kwaadheid zit die hij geen plaats kan geven. Zijn gefrustreerde of prikkelbare reacties worden hier ontmoet met geduld, begrip, extra verduidelijking. Er wordt gesteld dat verzoeker soms een kort lontje kan hebben en opvliegend gedrag vertoont. Uit een eerder citaat blijkt dat die opvliegendheid ook naar boven komt wanneer iets niet kon of mocht, maar dat hij rustiger werd als hem duidelijk uitgelegd werd waarom dat zo was. Welnu, in de context van taliban-Afghanistan, kan of mag er heel veel niet zonder goede, duidelijke redenen. Verzoeker heeft nooit onder taliban-Afghanistan geleefd, dat hij bepaalde regels in vraag zal stellen vanuit een westerse bril, geen voldoening gevend antwoord krijgt en dan opvliegend gedrag vertoont, is daarom bijzonder reëel, met risico's voor zijn fysieke veiligheid. Geplaatst in de context van taliban-Afghanistan, waarbij verzoeker het risico loopt onderworpen te worden aan controles door talibanleden of zelfs simpelweg op te vallen, bestaat er een reëel risico dat verzoeker "fout" zou reageren op talibanleden die hem op een manier aanspreken die voor een trigger zorgen. Verzoeker wordt op dit moment nog geleid door sterke emoties die hij niet kan reguleren of plaatsen. Dit houdt een risico in in zijn contacten met talibanleden. Uit bovenstaande blijkt dat verzoeker zich in een omgeving bevindt die opmerkt dat hij bijkomende en intensieve ondersteuning nodig heeft en hem daarin goed opvolgt. Zijn CIBA-begeleiders zijn intensief betrokken en zoeken mee naar oplossingen voor verzoeker. Verzoeker grijpt ook verschillende kansen aan, en uit het wisselend succes in zijn traject blijkt dat hij toch telkens weer probeert er bovenop te geraken. Dat verzoeker allerlei activiteiten en trajecten volgt om te werken aan zijn persoonlijke ontwikkeling en psychologisch welbevinden, onderlijnt zijn wens om zijn situatie te verbeteren en heeft vanzelfsprekend ook impact op zijn denken. De aandacht voor psychologisch welbevinden, en dit met "westerse" handvaten, geeft mee vorm aan zijn psychologische en emotionele draagkracht; en kan niet anders dan gepaard gaan met een beïnvloeding door westerse waarden en normen. De psychologische problemen waarmee verzoeker kampt, hebben een impact op zijn capaciteiten om 'het spel mee te spelen'. Verzoekers oppositioneel gedrag, zijn onvermogen om met een te harde behandeling om te gaan, zijn gevoeligheid aan de kleinste triggers en zijn verhoogde kwetsbaarheid, beïnvloeden in zeer grote mate zijn mogelijkheid 'het spel mee te spelen' en zich te houden aan wat de Taliban van hem verwacht. Dit maakt hem dan ook nog eens extra kwetsbaar voor geweld. Daarbovenop worden personen met mentale gezondheidsproblemen in Afghanistan vaak gestigmatiseerd. (...) Teruggekeerde verzoekers internationale bescherming met mentale problemen zijn in het bijzonder kwetsbaar. Gezien verzoeker kampt met psychologische problemen, dient met deze factor rekening te worden gehouden bij de beoordeling van verzoekers risico bij terugkeer. Verzoeker blijft een interesse tonen in activiteiten die zijn persoonlijke en psychologische ontwikkeling alleen maar ten goede komen. Over deelname aan dergelijke trajecten en cursussen stelt uw Raad in arrest nr. 291 596 van 6 juli 2023: Bovenstaand arrest verwijst specifiek naar een psycho-educatief project waarin thema's worden behandeld zoals omgaan met verandering, verlies en stressklachten. De (ook psychologische) begeleiding die verzoeker krijgt binnen CIBA en de activiteiten die daarin plaatsvinden dienen eveneens in dit kader begrepen te worden. Verzoeker leert dat hij over zijn emoties, trauma's en bezorgdheden kan praten en dat hij daarin wordt begeleid. Eerder dan dat hij wordt gestraft voor het tonen van opvliegend gedrag, wordt hij ontmoet met een geduld van begeleiders die in absoluut contrast staat met de reactie die verzoeker zal krijgen als hij een gelijkaardig gedrag vertoont tegenover talibanleden. Verklaringen sociaal netwerk Verzoeker wenst ook bijkomende verklaringen neer te leggen. Hij legt een verklaring van zijn huiswerkbegeleider, C.(...) neer die wijst op het belang dat verzoeker hecht aan het leren van de Nederlandse taal en zijn open ingesteldheid (stuk 13): 68 THE HUMAN LINK, Psycho-educatie: Mindspring, <https://www.psycho-educatie.be/cursus/mindspring>. "(...) dat ik S.(...) meerdere maanden heb begeleid bij het maken van huiswerk en het inoefenen van het Nederlands. S.(...) was altijd gedreven om de Nederlandse taal zo vlug mogelijk aan te leren en was steeds gemotiveerd en behulpzaam voor anderen. Hij heeft een open mind en is sterk geïnteresseerd in diverse thema's. Hij nam regelmatig deel aan gezamenlijke activiteiten die werden georganiseerd om de Nederlandse taal verder in te oefenen en kennis te maken met onze cultuur en gewoonten." Dhr. C.(...) was niet verzoekers enige huiswerkbegeleider. Verzoeker heeft maar liefst drie andere huiswerkbegeleiders gehad waaruit blijkt dat hij zich steeds inzette om het Nederlands onder de knie te krijgen. Zeker gelet op het feit dat deze begeleiding steeds vrijwillig te volgen was. Huiswerkbegeleidster L.(...) verklaart (stuk 15): "Vanuit die functie heb ik S.(...) in het schooljaar 2022 – 2023 regelmatig geholpen met huiswerk en het aanleren van Nederlands. De deelname aan de huiswerkbegeleiding is vrijwillig en de deelnemende leerlingen vallen op door hun leergierigheid en gedrevenheid om het Nederlands onder de knie te leren. S.(...) is een heel gemotiveerde jongen en nam zeer actief deel aan de lessen. (...) Hij doet erg zijn best om zich aan te passen aan zijn nieuwe leefwereld. (...)” Huiswerkbegeleidster G.(...) (stuk 16): "S.(...) doet enorm zijn best om de Nederlandse taal zo snel mogelijk onder de knie te hebben, hij is een behulpzame en vriendelijke jongen. Hij doet veel moeite om hier in België zo snel mogelijk te integreren. Hij spreekt momenteel al zeer goed Nederlands en kan zich absoluut verstaanbaar maken. Hier in het opvangcentrum worden regelmatig activiteiten georganiseerd om onze cultuur te leren kennen en de Nederlandse taal voor hem te verbeteren, steeds is hij aanwezig. (...)” Huiswerkbegeleider Y.(...)(stuk 22): "S.(...) was altijd gedreven om de Nederlandse taal zo vlug mogelijk aan

te leren en was steeds gemotiveerd en behulpzaam voor anderen. S.(...) liet ook graag zijn kookkunsten zien door typische en lekkere gerechten vanuit zijn land voor ons klaar te maken. Hij beschikt over een zeer open kijk naar de wereld en is sterk geïnteresseerd in diverse thema's. (...)” Naast zijn huiswerkbegeleiders, kunnen ook overige begeleiders die betrokken waren in het traject van verzoeker alleen maar positief over hem zijn. Zo verklaart sociaal begeleider B.(...) (stuk 17): “Ondanks de psychologische impact van de bestaansonzekerheid waarin hij verkeerde en zijn jonge leeftijd, heb ik hem toen leren kennen als een behulpzame, respectvolle en gemotiveerde jongeman die erg veel moeite deed om de Nederlandse taal onder de knie te krijgen en geïnteresseerd was in de Belgische gebruiken en gewoonten.” Zij wijst tevens op de enorme vooruitgang die verzoeker heeft doorgemaakt op het vlak van het Nederlands spreken. Dit was haar opgevallen na hem een laatste keer tegen het lijf gelopen te zijn. Mevr. B.(...) schetst daarbij de situatie waarin zij verzoeker tegenkwam nadat ze werd nagefloten door een groep mannen en hoe opgelucht ze was om verzoeker te zien waardoor ze een gesprek kon starten en zich veilig kon voelen. Dit wijst ook op de veiligheid die en het goed karakter dat verzoeker uitdraagt naar andere mensen, en in het bijzonder vrouwen, toe. Voormalig individueel begeleider E.(...) verklaart nog (stuk 18): “S.(...) is een erg aangename jonge man die zijn best deed om steeds een steentje bij te dragen in de werking. Zo was hij steeds bereid om nieuw aangekomen jongeren rond te leiden of was hij behulpzaam in het tolken voor jongeren die de Nederlandse taal minder beheersten. Hij zette zich in als bemiddelaar tussen begeleiders en jongeren. Tijdens onze vele gesprekken op onze bureau werd duidelijk dat S.(...) veel interesse toont in de Vlaamse cultuur. Hij is nieuwsgierig en stelde ons regelmatig vragen of maakte vergelijkingen met de Afghaanse cultuur. S.(...) spreekt erg goed Nederlands maar toont daarnaast ook oprechte interesse om te integreren in de plaatselijke cultuur. (...)” Voormalige begeleider K.(...) verklaart (stuk 19): “S.(...) spreekt zeer goed Nederlands en daarom is hij binnen het opvangcentrum ook van grote waarde. Wanneer S.(...) als tolk fungeert tijdens een bemiddeling of herstel gesprek met andere bewoners, komt hij altijd als zeer volwassen en integer over. (...) Ik heb veelvuldige uitnodigen om Afghaans eten te proeven moeten afwijzen maar de keren dat ik wel kon genieten van de kookkunsten van S.(...) was dit altijd heel heerlijk. Voor mij zijn dit allemaal voorbeelden van de wil om te integreren. (...)” Huidig trajectbegeleider L.(...) verklaart nog (stuk 20): “Uit eigen beweging heeft S.(...) gevraagd hem te helpen bij zijn zoektocht naar werk en maatschappelijke integratie. Wij hebben hiervoor verschillende gesprekken gehad, interimkantoren en jobbeurzen bezocht. Voordien heeft hij bijna anderhalf via interim gewerkt bij Katoennatie. Tijdens onze begeleidingsmomenten ervaarde ik S.(...) als een gedreven en warm persoon die vooruit wil en ook vooruitgang boekt bij zijn persoonlijke ontwikkeling tot integratie in onze samenleving. Via zijn scholing bij OKAN en CVO en dagelijkse toepassingen is zijn Nederlands van een behoorlijk niveau. Weliswaar, het voorbije jaar was voor hem mentaal zwaar. Enerzijds door de spanningen in zijn thuisland, anderzijds door de onzekerheid over zijn situatie in België. (...) S.(...) heeft hieraan gewerkt via therapie en vrijwilligerswerk bij BKO Hoogboom. De ernst hoe hij hiermee omgaat en de goesting om zich te activeren getuigen van zijn motivatie om een bijdrage te realiseren aan onze samenleving. (...)” Verzoeker grijpt alle kansen tot begeleiding aan die hij kan aangrijpen. Gelet op de vele verklaringen van begeleiders, is duidelijk dat hij een frequent contact met hen had of heeft, in gesprek gaat met hen en actief om hulp vraagt om zijn situatie te verbeteren. Zij maken dan ook deel uit van zijn ondersteunend sociaal netwerk die hij in België heeft weten op te bouwen. Dit ondersteunend netwerk wordt verder nog aangevuld met vrienden, zoals dhr. A. (stuk 14): “(...) S.(...), est une personne extrêmement bienveillant et empathique. Il est toujours prêt à tendre la main et à venir en aide aux autres. Son sens inné de l'écoute et sa capacité, à comprendre les émotions des personnes qui l'entourent font de lui une véritable source de soutien et de réconfort. Il sait trouver les mots justes pour encourager et motiver les autres, et est toujours prêt à offrir un coup de main lorsque cela est nécessaire. (...)” Ten slotte verklaart mevr. D.(...) (stuk 21): “(...) Ik heb hem leren kennen als een uiterst zorgzame, intelligente, gemotiveerde en ambitieuze jongeman. S.(...) heeft een indrukwekkende vastberadenheid getoond om een veilig en beter leven voor zichzelf en zijn familie te creëren en blijft dit vertonen in de moeilijke omstandigheden waarin hij zich nog steeds bevindt. Tijdens onze samenwerking heeft S.(...) bewezen over uitstekende doorzettingsvermogen, leergierigheid en empathie te beschikken. Hij is toegewijd aan het leren en aanpassen aan nieuwe omstandigheden. (...) Zijn gedrevenheid en bereidheid om deel te nemen aan onze gemeenschap maken hem tot een voorbeeld voor anderen. (...)” Bijkomende activiteiten Ondanks zijn psychologische problemen blijft verzoeker zich productief inzetten. Zo heeft hij zich ingeschreven in het volwassenonderwijs om verder Nederlands te leren (stuk 27). Op werkvlak is verzoeker aan een beroepsopleiding begonnen bij de VDAB na een lange tijd gewerkt te hebben bij Katoennatie. De beroepsopleiding houdt een oriëntatiemodule voor winkelverkoop in (stuk 29-30). Verzoeker heeft zich ten slotte ook nog opgegeven als vrijwillige begeleider voor Buitenschoolse Kinderopvang Kapellen (stuk 28). Met zijn liefde voor koken doorbreekt verzoeker al enige stereotype genderrollen hierover, dat verzoeker ook een interesse heeft om met kinderen te werken en te ondersteunen in de opvang van kinderen, bevestigt dit alleen maar. Dergelijke interesses staan haaks op wat de genderrollen die de taliban vooropstelt, waarbij mannen zich niet dienen in te laten met “vrouwenwerk” zoals de opvang van kinderen.

Medische attesten

Ten slotte legt verzoeker nog medische attesten neer met betrekking tot de aandoening “colitis ulcerosa” waaraan hij leed en waarvoor hij verschillende immuunonderdrukkende medicijnen dienen in te nemen. In het

*verleden heeft verzoeker al te maken gehad met een milde opstoot na behandeling. Het is ook realistisch dat verzoeker hiermee bij terugkeer naar Afghanistan te maken zal krijgen. Enige risicobeoordeling verbonden aan verzoeker die zich naar ziekenhuizen zou moeten begeven, met toevoeging van de medische documenten die hij in België heeft ontvangen voor goede medische opvolging, is dan ook essentieel. *** 69 “Colitis ulcerosa betekent letterlijk een ontsteking van de dikke darm (colon = dikke darm, -itis = ontsteking), waarbij zweren gevormd worden (ulcerosa). Colitis ulcerosa noemt men, net als de ziekte van Crohn, ook wel een inflammatoire bowel disease (IBD). Bij colitis ulcerosa is de darm aaneengesloten ontstoken. Ook kunnen er klachten en ontstekingen buiten de darm voorkomen bij colitis ulcerosa.”, <https://www.mlds.nl/chronische-ziekten/colitisulcerosa/> Verzoekers volledige adolescentie leven is uitgebouwd en bevindt zich in België. De volledige leefwereld van verzoeker is Belgisch. Dat verzoeker in België aankwam als minderjarige vreemdeling maakt ook dat hij belangrijke, vormende jaren in België doorbracht. De impact van het verblijf in België is dan ook groter dan bij een volwassene wiens persoonlijkheid al volledig gevormd is. De concrete invulling van verzoekers leven in België en zijn manier van denken en visie zorgen ervoor dat verzoeker een risico loopt bij terugkeer.”*

Uit het voorgaande is gebleken dat verzoeker in zijn verzoekschrift en door middel van de documenten die hij aan zijn aanvullende nota heeft toegevoegd alsook zijn toelichtingen ter terechtzitting een aantal concrete elementen heeft aangebracht die minstens een indicatie bevatten dat verzoeker mogelijk onder de hogergenoemde risicoprofielen zou kunnen vallen en dat de machtsovername door de taliban een impact kan hebben op zijn persoonlijke situatie die relevant is voor het onderzoek naar verzoekers nood aan internationale bescherming.

Een verder onderzoek naar verzoekers profiel en de mogelijke risico's voor verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan omwille van de bovenstaande elementen eigen aan zijn zaak, dringt zich op.

Daarbij moet rekening worden gehouden met het repressieve beleid van de taliban, dat is gestoeld op een extreme versie van de sharia maar ook is beïnvloed door lokale tradities en tribale codes waarbij het rechtskader onduidelijk blijft en met de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde informatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken en waaruit eveneens blijkt dat de perceptie leeft dat terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen.

Uit dit alles volgt dat de Raad op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier, gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet verder op nuttige wijze kan evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 15 juni 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend vijftientwintig door:

C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF